

Şebnem Parmakların Dağıtsın Lodosa Yetim Saçlarımı

– NurettinÖnder · 20 Eylül 2010

bekle

Efil bir kışa dönsün geceler
Barış niyetine tütsün haydi yansın kirpiğinde sigara
Sol yanımda ki kavgamı zaten bilirsin
Her savaş bitse o bitmez

İki soyha yürek

Delice ve yorgun
Sabah olmasını istemden menzile yorga
İki şarjör fişek olsun tenin
Bir gri odada alazlı ateşe sürgün
Tavanı çöksün isterse üzerimize
Mıh niyetine çakılsın aşk yüreğimize

Kırık vazolarda anlamını bulsun tenimizdeki çiçekler Özlem doruğunda uhrevi dürtü
Düşsem gözlerinden ziyan olsam aktinde
Son imzası kan/ter içinde
Islansın sözlerim öpüşlerinde

Bu gece diyorum bu gece efsun
Yüreğinin meyhanesinde aşk iksiri içeceğim
Sevinin arka sokağında
Nara atıp sen sesleneceğim
Bu gece diyorum bu gece efsun
Sen kaldırımlarında
Sızıp düşeceğim

As beni gerdanında öylece donatında kalayım
Baksan efsun bana
Dağlır avuçlarımda bıraktığın y/aralar
Ellerine kilitle beni
Çilingiri
Olsun sevmelerin

Körpe bir çocuk belle beni
Güneş teninde sıcaklığa emzir
Çürük vişne dudaklarından çıksın tütsülü ninnilerin
Bırak can
En masum gülüşlerini toplasın yüzünden gözlerim
Çatlamış dudaklarımda nisan yağmuru
Ala susak bir renk koksun utangaçlığın

Şebnem parmakların dağıtsın lodosa yetim saçlarımı
Yaza inat eylül vuslatın
Yağan bulutunda özüm boğulsun
Dağıtsın kirpiğinin topağından hazanın
Kirli kelimeler intihar etsin masumiyetinde
Berrak bakışlarından
Efsunlu sevdam doğsun
Kızıl şafağında efsunlu bahar
Dudağından aşk şerbeti çağlasın